2009-2010,20-21(4-1):49-51

Η Ρευματολογία στον Τύπο του περασμένου αιώνα

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ: Η ΚΟΡΤΙΖΟΝΗ

Η άρχή της ανακαλύψεώς του καί αί σημερινάί έφαρμογαί του

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΔΡΟΣ ΛΑΟΥΡΑ ΒΙΤΡΑΙ

Ο κ. Λοΐς Σάρετ, ο νέος χημικός ο δποίος ξχαρισεν εἰς τον κόσμον τήν κορτιζόνην, ἔχει ξγκαταστήσει τό ἐργαστήριον του εἰς τό Ρουγκέν της Νέας Γέρσεης.

Δισσημος, εἰς ἡλικίαν 33 ἐτῶν διά τό μέγα του κατόρθωμα ὁ Σάρετ θα ἀναλαμβάνει ἴσως ἄλλο στάδιον, ἀν δέν τοῦ συνέβαινε τό ἑξῆς περιστατικόν: Ὅταν ἦτο μικρός, ἑνός φίλος τοῦ πατέρα του τοῦ ἔχαρισε ἕνα κουτί μέ χημικά ὄργανα καί ἀπό τότε ὅλη του ἡ προσοχή ἐστράφη πρός τήν χημείαν.

Ἡ μεγάλη του ἐπιτυχία διά τήν ἀπουσίαν ὑλικῶν τα ἐραδίων τῆς Ἀμερικανικῆς Χημικῆς Ἑταιρείας διά τό 1951, εἶναι ἡ ἐργαστηριακή σύνθεσις τῆς κορτιζόνης, τοῦ φαρμάκου τοῦ ὁποίου ἡ θεραπευτική ἀξία δέν ἔχει ἀκόμη ἐντελῶς ἐξερευνηθῆ. Οἱ ἰατροί ἐξακολουθοῦν νά ἐρευνοῦν τάς ἐκπληκτικάς χρήσεις του, ἐνῶ ἐπιστημονικαί ἀποστολαί ἐκδίδονται εἰς τήν ἀναζήτησιν νέων πρώτων ὑλῶν διά τήν εὐθηνοτέραν παραγωγήν του. Ἐν τῷ μεταξύ ἐφ' ὅσον τό ἐπιτρέπει ἡ περιορισμένη παραγωγή της, ἡ διανομή τῆς κορτιζόνης ἐυρύνεται διά νά περιλάβῃ ὅσον τό δυνατόν περισσότερος χώρος ἐκτός τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Εἰς τήν σύγχρονον τριάδα τῶν καταπληκτικῶν φαρμάκων, πενικιλλίνη,—ἰνσουλίνη—κορτιζόνη, ἡ τελευταία εἶναι ἴσως ἡ πλέον θεμελιακή. Ὕστερα ἀπό θεραπείαν ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ὀλίγων ἑβδομάδων ἐπαναμορφωμένα καί κατάκοπα θύματα ρευματικῆς ἀρθριτίδος ἀρνοῦνται, περιπατοῦν καί σε μερικές μαλιστα περιπτώσεις, χορεύουν καί ρούμπα..... Πάνω εἰς τας Ἡνωμένας Πολιτείας ἕνα ἑκατομμύριον παιδιά πού ἀντιμετώπιζαν καρδιακάς παθήσεις καί ἐνδιαφέρον θάνατον κάτωθι πρόβολής ἀπό ρευματικόν πυρετόν, ἐθεραπεύθησαν τελείως καί ἔχουν τήν προοπτικήν μιᾶς χαρούμενης ζωῆς. Ἡ κορτιζόνη εἶναι ἀποτελεσματική εἰς τάς φλεγμονώδεις παθήσεις τῶν ματιῶν ἀπό ἀπρόσβολον τυφλωσιν, εἰς τάς δερματικάς νόσους, τήν λεχωρίαν, τάς ἀλλεργικάς παθήσεις ἀκόμη δέ καί εἰς τήν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Κατά τάς ἀρχάς τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Σάρετ ὁ κόσμος ἐθαύμαζε τήν ἀπόκτησιν τῆς κορτιζόνης, ἐπειδή ἐθεωρεῖτο ἀδύνατον νά παρασκευασθῆ ἡ κορτιζόνη ἐκ τῆς φύσεως. Εἶναι μία ὁρμόνη ἡ ὁποία παράγεται εἰς τό ἐπινεφρίδιον τῶν μαστοφόρων. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς μυστικῆς τῆς συνθέσεως ἀπό τήν φύσιν, εἶναι μέγας ἄθλος ὁ ὁποῖος μολοντα ἀνταλλάξῃ ἐνῶ τήν νέαν τῶν πολεμικῶν ἀναγκῶν. Ὑπάρχουν φήμαι ὅτι οἱ χιτλεριακοί ἐπιστήμονες ἐμφρόζον τάς ἐπιτυχφορίας δίδυμα τῶν ζώων ἀπό τό σφαγεῖα τῆς Ἀργεντινῆς καί ἔβλεπον τό ἐκχύλισμά των εἰς τούς πλάτους τῆς Λουνεβόφς. Ἐλέγετο ὅτι τό προϊόν σιμω τούς ἐπίτρεπε νά κτίσῃ καί νά ὑστοκτοῦν εἰς ἔξος 40.000 τόνων. Πολλοί ἐπίστευον ὅτι ἡ κορτιζόνη μπορεῖ νά μετατρέψῃ τούς ἀνθρώπους σέ «ὑπερανθρώπους».

Αὐτό συνετέλεσεν εἰς τήν κατηγορίαν ὅλων τῶν ἐπιστημόνων καί εἰς τήν ἐπίσπευσιν τῆς ἐρεύνης διά τό μαγικόν φάρμακον. Καί μεταξύ τῶν πρώτων τοῦ ἐκδόθησαν εἰς τήν μακροχρόνιον ἔρευναν ἦτο καί ὁ Σάρετ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ κρίσις τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου παρῆλθε, καί ἐτυχῶς διά τήν ἀνθρωπότητα δέν παρουσιάσθησαν Γερμανοί ὑπερανθρώποι. Οἱ ἐπιστήμονες ὅμως ἐξηκολούθησαν τάς ἐρεύνας των καί μίαν ἡμέραν ὁ κύριος Σάρετ πειραματιζόμενος μέ ἐωδινόν χολήν κατόρθωσε νά παρασκευάσῃ ἀπό τό χρωμόσωμα τοῦ κορτιζόνη.

Ἡ σύνθεσις ἀνακοινώθη τό 1946 ἀλλ' ἔπρεπε πολύς καιρός ἕως ὅτου ἡ νέα αὕτη χαριστοῦ ὡς ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα ἐπιστημονικά κατορθώματα τοῦ αἰῶνος μας. Πρῶτον, μία ὁμάς ἑβδομήκοντα χημικῶν ἐμελέτησε τήν σύνθεσιν τοῦ Σάρετ καί ἀκολούθως ἄλλη ὁμάς ἐμελέτησε ἕνα τρόπον κατασκευῆς περισσότερον προσηρμοσμένον εἰς τήν βιομηχανικήν παραγωγήν. Ἀργότερον ἡ μικρά παραγωγή τῆς συνθετικῆς κορτιζόνης ἐκτέθη εἰς ἐξέτασιν ἰατροῖς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί τοῦ ἐξωτερικοῦ πρός πειραματισμόν. Τά πειράματα αὐτά θά ἀποδείξουν ἐάν τό νέον φάρμακον εἶχε θεραπευτικήν ἀξίαν ἢ ὄχι.

Ἐκ τῶν ἰατρῶν αὐτῶν ὁ Δρ Χέντς εἶχε παρατηρήσει κατά καιρούς ὅτι ὅλα τά τρομερά συμπτώματα τῆς ρευματικῆς ἀρθριτίδος ἐξηφανίζοντο εἰς ἐγκύους γυναῖκας, ἡ εἰς ἀσθενεῖς πάσχοντας ἀπό ἡπατίτιν. Μέ τήν ἐπιστημονικήν του διαίσθησιν ἀπέδωσε τό θαῦμα εἰς τήν τεῦξιν παραγωγῆς κορτιζόνης εἰς τό σῶμα. Ἡ συνθετική κορτιζόνη ἔχει τό αὐτό ἀποτέλεσμα εἰς ἀσθενεῖς μέ

Δρ ΛΟΥΙΣ ΣΑΡΕΤΤ

Ὁ ἀνήρ μετά πολυετῆ ἔρευνα ἐπέτυχε πρῶτος τό 1946 τήν σύνθεσιν τῆς κορτιζόνης.

ἰσχαίαν μορφήν τῆς νόσου. Αἱ πρῶταμέναι ἀλλεύσεις ἐπιτύγχανον εἰς τήν φυσιολογικήν των κατάστασιν καί οἱ καρκινοπαθεῖς πλάτες ἀναστέλλοντο ἐάν νά τίς εἶχεν ἐγγύσει μαγική ράβδος. Καί τό νέον φάρμακον ἀπέδειξε ὅτι εἶχε καί πολλάς ἄλλας ἰδιότητας.

Ἐν τούτοις οἱ ἰατροί σήμερον λέγουν ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις αὐτοί ἐπιτυχῶς αἱ εἶναι δεύτερεύουσαι ἐν συγκρίσει μέ ἄλλον ἄλλον ρόλον τῶν ἀνωτέρω κορτιζόνη τοῦς δίδουσαι περισσότερα τμήματα τῆς φυσιολογίας καί τῶν ἐνδοτέρων αἰτίων τῶν νόσων. Πιστεύουν ὅτι ἐγκαταλείπει μίαν νέον πεδίον εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Τό νέον ὅμως πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ ἐρευνηταί ἐπιστήμονες εἶναι ἡ ἀφθονωτέρα παραγωγή τῆς συνθετικῆς κορτιζόνης, διά νά ἱκανοποιηθοῦν τά ἑκατομμύρια τῶν πασχόντων, πού ζητοῦν ἀνακούφισιν. Πολλά ἐργοστάσια εἶναι ἕτοιμα νά παραγάγουν τήν κορτιζόνην εἰς μεγάλας ποσότητας. Ἀλλά ἡ ἐωδινή χολή ἀπό τήν ὁποίαν τώρα παράγεται εἶναι πολύ περιορισμένη καί σχετικῶς δύσκολη καί γίνεται ἕνας παγκόσμιος ἀγών διά τήν ἀνακάλυψιν μιᾶς ἀφθονῆς πρώτης ὕλης, ἡ ὁποία νά τήν ἀντικαταστήσῃ.

Τά τροπικά φυτά τοῦ Μεξικοῦ καί τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, παρουσιάζουν πολλάς παθολογίας. Ἐπίσης ὅμως καί αἱ τράπεζαι τρεῖς ποικιλίαι τοῦ ἀφρικανικοῦ στρόφιθου εἶναι δυνατόν νά ἀποδώσουν καλά ἀποτελέσματα. Ἐξ ἄλλου εἶναι εὐφυῶν νά ἀποκτήσῃ καλή ἀγορά καί ἡ ὄαγα.

Καί ἡ χώρα ἡ ἡ περιοχή εἰς τήν ὁποίαν θά εὑρεθῇ ἡ νέα πρώτη ὕλη, θά κάμῃ τήν τύχην της.

Θά γίνῃ ποτέ ἡ κορτιζόνη τόσον εὐθηνή, ὅσον εἶναι σήμερον ἡ πενικιλλίνη;

Ὁ Δρ Σάρετ ἀφιέβλλει, Διότι μέ τήν πενικιλλίνην ἡ ἐπιστήμη ἐπεστράτευσε στρατιάς μικροοργανισμῶν τοῦ [illegible] τό ἔργον, ἐνῶ μέ τήν κορτ[illegible]λλη.ἡ ἐργασία πρέπει νά γίνῃ [illegible]ους ἐπιστήμονας.

ΛΟΥΡΑ ΒΙΤΡΑΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 6/9/1951

Ο ΑΓΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ

Ἡ ὕπουλη ἀσθένεια προσβάλλει καὶ τοὺς νέους

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάϊος, ('Ιδ. ὑπ.) — Ἕνας φόβος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀρθρῖτις, ἡ ὑπουλη αὐτὴ ἀσθένεια ἡ ὁποία κακῶς πιστεύεται ὅτι προσβάλλει μόνον τοὺς ἡλικιωμένους. Χιλιάδες χιλιάδων ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν αὐτήν, ποὺ προκαλεῖ ζημίας εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῶν διαφόρων κρατῶν καὶ μεταβάλλει εἰς δυστυχεῖς ἀναπήρους καὶ νέους ἀκόμη ἀνθρώπους. Ἔχει ὑπολογισθῆ, ὅτι τὰ ἐνενήντα τὰ ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν τῶν ἄνω τῶν 60 ἐτῶν ἀτόμων, ὑποφέρουν ἀπὸ ἀρθρῖτιδα καὶ ἕνα ὀγδοντοστὸν ποσοστὸν ἀτόμων νεαρᾶς ἡλικίας.

Μία εἴλογος ἐξήγησις διὰ τοὺς προχωρημένης ἡλικίας, εἶναι ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ὅσον ἐπίσσεσαν τὰ 40, ἀρχίζει νὰ φθείρεται καὶ τοῦτο, φυσικά, ἔχει τὸν ἀντίκτυπόν του καὶ εἰς τὰς ἀρθρώσεις. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ ὀργανισμὸς ἑνὸς νεαροῦ ἀτόμου νὰ φθείρεται; Πῶς ἐξήγησις μπορεῖ νὰ δοθῆ εἰς τὴν περίπτωσι μιᾶς κοπέλλας 24 ἐτῶν, ποὺ προσεβλήθη ἀπὸ παραμορφωτικὴν ἀρθρῖτιδα ἀμέσως μετὰ τὸ πρῶτο της παιδί;

Γενικῶς ἡ πάθησις ἀρχίζει ὑπούλως καὶ ἐξελίσσεται βραδέως ἐπὶ εἴκοσι καὶ περισσότερα ἔτη. Σιγὰ-σιγὰ προσβάλλει τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην τὰς διαφόρους ἀρθρώσεις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος μέχρις ὅτου καταφέρη νὰ ἀκινητοποιήση τὰς περισσοτέρας ἀπὸ τὰς πλέον ζωτικάς. Ἰδιαιτέρως, ὅμως, προσβάλλει τὰς ἀρθρώσεις τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν.

Ἡ πλέον δραματικὴ περίπτωσις τῆς ἀρθρῖτιδος εἶναι ὅταν προσβάλη ἄτομα ἡλικίας 30 ἕως 40 ἐτῶν, δηλαδὴ, εἰς μίαν περίοδον, ποὺ ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰς τὸ κορύφωμα τῆς δημιουργικότητός του. Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῆς ἀρθρῖτιδος εἶναι καὶ ἡ διαστάσεις πολλῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ. Ἔτσι, ὁ ἀσθενὴς ἐνδέχεται νὰ προσβληθῆ ἀπὸ μυοκαρδίτιδα ἢ ἀπὸ σηπτικὴν ἐνδοκαρδίτιδα. Ἐπίσης, ἡ ἀρθρῖτις προκαλεῖ πυρετόν, ἀνορεξίαν καὶ συνεχῆ πόνους. Εἰς μερικὰς περιπτώσεις δυνατὸν νὰ προκαλέση καὶ διανοητικὰς διαταραχάς.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει ἀκόμη καταφέρει νὰ εὕρη τὰ αἴτια, ποὺ προκαλοῦν τὴν φθορὰν αὐτὴν τῆς ἀσθένειας. Γνωρίζει, ὅμως, ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι πολλοὶ τὰ εἴδη ἀρθρῖτιδος. Ἀπὸ τὰ εἴδη αὐτά, τὸ πλέον ἐπικίνδυνον εἶναι οἱ ὀξεῖς ρευματισμοὶ τῶν ἄρθρων, οἱ ὁποῖοι πλήττουν ἀδιακρίτως νέους καὶ γέρους. Ἔχει ὑπολογισθῆ, ὅτι τὰ 95 τοῖς ἑκατὸν περίπου τῶν θυμάτων τῆς ρευματοειδοῦς ἀρθρῖτιδος, εἶναι ἄνω τῶν 14 ἐτῶν καὶ τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν κάτω τῶν 45 ἐτῶν. Τὸ νεωτέρον θῦμα της ἦτο ἑξάμηνον τριῶν μηνῶν, ἐν καὶ ἀναγνωρίζεται, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σπανίας περιπτώσεως. Τὸ δὲ γεροντότερον ἦτο ἄνω τῶν 80 ἐτῶν.

Ἡ ἀρθρῖτις εἶναι ἡ πλέον παλαιὰ νόσος ποὺ ἐγνώριζον οἱ ἄνθρωποι. Εἶναι ἐξηκριβωμένον, ὅτι ὁ προϊστορικὸς ἄνθρωπος, πρὸ δύο ἑκατομμυρίων ἐτῶν, ὑπέφερεν ἀπὸ τὴν νόσον αὐτήν. Εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα εὑρήματα τῆς αἰγυπτιακῆς ἰατρικῆς (1550 π. Χ.) ἀναφέρεται ἡ πάθησις αὐτὴ ὡς κονιδρύνουσα τὰ ὀκρα». Εἰς τὸ αἰγυπτιακὸν εὕρημα ἀπαριθμοῦνται καὶ οἱ τρόποι διὰ ἑνὰ κατασταθῆ οἱ ἀρθρώσεις ἐλαμπτοὶ». Οἱ Ρωμαῖοι ἐγνώριζον ἐπίσης τὴν ὀνομασίαν τῆς, οἱ δὲ ἀρθριτικὲς ἀπεστέλλοντο εἰς θερμὰς λουτρικὰς πηγὰς καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς δίαιτα».

Ἡ θεραπεία τῆς ἀρθρῖτιδος ἐπροχώρησε μαζὶ μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἰατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ ἐπιστήμη ἐπιδιώκουν σήμερον νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των τὴν νόσον, νὰ μετριάσουν τοὺς πόνους καὶ νὰ περιορίσουν τὰς περιπτώσεις ἀναπηρίας τῶν ἀρθρῶν. Ἡ σύγχρονος θεραπεία συνίσταται εἰς ἀναπαύσιν, εἰδικὰς ἀσκήσεις, φυσιοθεραπείαν, δίαιταν καὶ διάφορα φάρμακα. Τὰ φάρμακα εἶναι πολλῶν εἰδῶν, ὅπως συνθέσεις χρυσοῦ, ἀσπιρίνη, ACTH, κορτιζόνη καὶ ὑδροκορτιζόνη. Τελευταίως παρεσκευάσθη καὶ ἡ ποεδνιζολόνη (Ντελτακορτεζίλ), ἡ ὁποία δίδει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τὸ φάρμακον αὐτὸ εἶναι σύνθετος στεροειδοῦς, ποὺ ἀντεῖζεται χημικῶν μὲ τὴν κορτιζόνην καὶ τὴν ὑδροκορτιζόνη.

Τὰ στεροειδῆ ἀποτελοῦν ὁμάδα κυρίων χημικῶν οὐσιῶν εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται ἡ χολεστερόλη τοῦ αἵματος, τὰ ὀξέα τῆς χολῆς καὶ ἐξ ὁρμόνας.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ὀκταετίαν ἡ κορτιζόνη καὶ ὑδροκορτιζόνη ἀποκτήσαν ἐξαιρετικὰ ἀποτελεσματικὰ φάρμακα εἰς πολλὰς περιπτώσεις ρευματοειδοῦς ἀρθρῖτιδος. Τὸ Ντελτακορτεζίλ ἀποκλίθη κατὰ τὰς κλινικὰς του ἐφαρμογὰς, ὅτι ἔχει πολλὰ πλεονεκτήματα καὶ ὅτι εἶναι τρεῖς ἕως πέντε φορὰς πιὸ ἰσχυρὸν ἀπὸ τὰ ἄλλα φάρμακα.

Ἀπὸ τὰς κλινικὰς παρατηρήσεις προκύπτει ἐπίσης, ὅτι τὸ νέον αὐτὸ φάρμακον εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικὸν διὰ τῆς λήψεως μικρῶν δόσεων, ὅτι ἀνακουφίζει τοὺς πόνους καὶ χαλαρώνει τὴν δυσκαμψίαν τῶν ἀρθρώσεων, τόσον εἰς σοβαρὰς ὅσον καὶ εἰς ἐλαφρὰς περιπτώσεις ρευματοειδοῦς ἀρθρῖτιδος. Ἐπίσης ὑπῆρξεν ἀποτελεσματικὸν δι' ἄλλα εἴδη ἀρθρῖτιδος, τὰ ὁποῖα δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν μὲ τὰ ἄλλα φάρμακα.

Ἡ ἐπιστήμη συνεχίζει ἐντατικὰ τὸν ἀγῶνα της κατὰ τῆς ἀρθρῖτιδος καὶ κάθε νέο φάρμακον ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη βῆμα πρὸς τὴν τελικὴν νίκην. Ὅταν θὰ ἐπιτυχθῆ αὐτό, χιλιάδες ἀνθρώπων, ποὺ σήμερα εἶναι τὸν περισσότερον καιρόν, ἢ καὶ συνεχῶς ἀνάπηροι, θ' ἀποκτήσουν καὶ πάλιν τὴν ὑγείαν των καὶ θὰ γίνουν χρήσιμοι γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ τὴν κοινωνία.

ΕΜΠΡΟΣ 12/5/1956

ΟΙ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΝΟΣΟΣ

ΑΛΛΑ ΠΡΟΟΔΕΥΟΥΝ ΤΑ ΜΕΣΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ὀκτώβριος ('Ιδ. ὑπηρ.). — Τὸ Βρεταννικὸν Ρευματολογικὸν Συμβούλιον ἀποκαλύπτει ὅτι αἱ ρευματικαὶ παθήσεις ἔχουν τόσον ἐξαπλωθῆ, ὥστε σήμερα τὰ 60 % τοῦ ἀγγλικοῦ πληθυσμοῦ ὑποφέρει ἐμμέσως ἐξ αὐτῶν. Πρόκειται — τονίζει τὸ Συμβούλιον — διὰ κοινωνικὴν μάστιγα ἐφάμιλλον πρὸς τὸν καρκίνον, τὰς καρδιοπαθείας καὶ τὰς ψυχοπαθείας καὶ μολονότι οἱ ρευματισμοὶ καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς αὐτοὺς ἀρθρῖτιδες δὲν φονεύουν, προκαλοῦν πολλὰς βλάβας εἰς τὸν ὀργανισμὸν καὶ καθιστοῦν μαρτυρικὴν τὴν ζωήν.

Τὸ Ρευματολογικὸν Συμβούλιον ὁμολογεῖ ὅτι ἀκόμη δὲν ἀνεκαλύφθη ἡ αἰτία τῶν ρευματισμῶν, διεπιστώθη πάντως ὅτι ἡ νόσος αὕτη εἶναι μέχρις ὡρισμένου βαθμοῦ καὶ κληρονομική καὶ ὅτι προσβάλλει ὅλες τὶς ἡλικίες, ὅλα τὰ φύλα καὶ ὅλους τοὺς λαούς, ἀνεξαρτήτως ἂν ζοῦν εἰς κλίματα θερμά, ψυχρά, ὑγρά, ἢ ξηρά. Πάντως τὸ παρήγορον εἶναι ὅτι ἡ ἀντιμετώπισίς των καὶ ἡ καταπολέμησις τῶν συμπτωμάτων τοὺς ἰδίως τῶν ἀφορήτων πόνων ποὺ προκαλοῦν, ἔχει σημειώση πρόοδους τὰ τελευταῖα ἔτη. Αἱ νεώτεραι μέθοδοι διαιτητικῆς, φυσιοθεραπείας, καὶ κινησιοθεραπείας, συμπληροῦνται ἀπὸ νεώτερα φαρμακευτικὰ παρασκεύασματα ὅπως τὰ γερμανικὰ δισκία νικοπυρόν, τὰ ὁποῖα ἐπιδροῦν ἐὐεργετικῶς χωρὶς νὰ προκαλοῦν παρενεργείας εἰς τὸν ὀργανισμόν. Καὶ διὰ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω μέσων ἐπιτυγχάνονται ἤδη ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 27/10/1963

ΔΙ' ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΝ ΤΗΣ ΥΠΟΥΛΟΥ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ

Ἐνισχύθησαν αἱ ἐλπίδες διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν βασικῶν αἰτίων τῶν ρευματικῶν παθήσεων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. — Αἱ ἐλπίδες διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν βασικῶν αἰτίων τῶν ρευματισμῶν ἐνισχύθησαν τελευταίως χάρις εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ νέου Κέντρου Ἐρευνῶν τῶν Ρευματισμῶν ποὺ ἤνοιξεν εἰς τὸ Μπέρμιγχαμ τῆς Ἀγγλίας. Τὸ Κέντρον, ἓν ἐκ τῶν κωλύτερον ἐφωδιασμένων εἰς τὸν κόσμον, ἀπέκτησε μέγα μέρος τοῦ ἐξοπλισμοῦ του χάρις εἰς τὰς προσπαθείας ἐπιχειρηματιῶν τοῦ Μπέρμιγχαμ, οἱ ὁποῖοι συνεκέντρωσαν τὰ ἀπαραίτητα χρηματικὰ ποσά.

Ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Κέντρον ἐξεδήλωσε πρῶτον τὸ Συμβούλιον Ρευματισμοῦ ὅταν ἕνας νεαρὸς ἐπιστήμων τοῦ Τμήματος Πειραματικῆς Παθολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μπέρμιγχαμ ἀπησχολήθη μὲ ἕνα προσφάτως ἀνακαλυφθέντα ἀνώμαλον παρ' αὐτὰ εἰς τὰς πρωτεΐνας τοῦ ὀρροῦ ἀτόμων πασχόντων ἐκ ρευματισμῶν. Ὁ καθηγητὴς Τζὼν Σκουάϊρ, διευθυντὴς τοῦ τμήματος ἐνδιεφέρθη, ἐμίσως διὰ τὸν μηχανισμὸν σχηματισμοῦ καὶ συνδυασμοῦ τῆς ἐν λόγῳ πρωτεΐνης καὶ διὰ τὴν δυνατότητα ὅπως ἡ μελέτη τῆς ἐνεργείας τῆς πρωτεΐνης παράσχῃ πολυτίμους γνώσεις καὶ βοήθειαν διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν μιᾶς ἐκ τῶν πλέον ὑπούλων ἀσθενειῶν τοῦ κόσμου.

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὸ Κέντρον τοῦ Μπέρμιγχαμ ἤρχισαν ἐνωρὶς τὸ 1963 ὅτε ὁ Δρ Οὐίλτον, ὑφηγητὴς τῆς παθολογίας καὶ διευθυντὴς τοῦ νέου κέντρου ἀσχολήθη μὲ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἐφοδίων. Παραπλεύρως τοῦ Κέντρου εὑρίσκεται ἡ Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὸ Νοσοκομεῖον Βασίλισσα Ἐλισάβετ, ἕνα ἵδρυμα ἀπωτέρας κλίσεως. Εἰδικῶς ἐπιλεγέντες ἀσθενεῖς ὁδηγοῦνται μὲ κυλιόμενα καθίσματα ἢ φορεῖα μέσῳ ἑνὸς διαδρόμου ὁ ὁποῖος συνδέει τὰ κτίρια τοῦ νοσοκομείου καὶ τοῦ Κέντρου εἰς τὴν αἴθουσαν ἀναμονῆς τοῦ δευτέρου ὀρόφου, ὅπου ὑποβάλλονται εἰς τὰς δεούσας ἐξετάσεις καὶ παρατηρήσεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὄροφον ὑπάρχουν τὰ ἐργαστήρια καλλιεργείας ἱστῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων μελετᾶται ἡ [illegible] ἀσθενεῖς. Αἱ τεχνικαὶ αὗται μελέται εἶναι σημαντικὰ ἀλλὰ παραλλήλως οἱ ἀσθενεῖς παρακολουθοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰατροὺς τοῦ Νοσοκομείου «Βασίλισσα Ἐλισάβετ».

Ἡ στενὴ καὶ συνεχὴς συνεργασία ἐρευνητῶν καὶ ἰατρῶν ἔχει μεγάλην σημασίαν διότι ὁ ἰατρὸς γνωρίζει τὸ ἱστορικὸν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦτο βοηθεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐρεύνης. Ἡ μελέτη τῆς εἰς πρωτεΐνας περιεκτικότητος τοῦ ὀρροῦ τοῦ αἵματος διεξάγεται κατὰ διαφόρους τρόπους. Εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον ἕνα μηχάνημα διαχωρίζει μεγάλας ποσότητας ὀρροῦ εἰς τὰς πρωτεΐνας τὰς ὁποίας περιέχει διὰ τῆς ἐφαρμογῆς φυγοκέντρου δυνάμεως μὲ ἰσχὺν 200.000 φορὰς μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν τῆς βαρύτητος. Τὰ συστήματα αὐτοματισμοῦ βοηθοῦν διὰ τὸ προσωπικὸν χιλιάδας ὥρας κεπιαστικῶν ὑπολογισμῶν. Οἱ ἐρευνηταὶ θέλουν νὰ γνωρίζουν ὄχι μόνον πῶς διαχωρίζεται ἑκάστη πρωτεΐνη ἀλλὰ καὶ εἰς ποῖον χρονικὸν σημεῖον πραγματοποιεῖται ὁ διαχωρισμός.

Εἰς τὸ φυσικοχημικὸν τμῆμα τοῦ Κέντρου ἕνα μοναδικὸν εἰς τὴν Βρεττανίαν μηχάνημα ἀκολουθεῖ τὰς κινήσεις τῶν πρωτεϊνῶν εἰς ἠλεκτρικὸν πεδίον καὶ παρακολουθεῖ ὀπτικῶς τὰς ταχύτητας διαχωρισμοῦ τῶν πρωτεϊνῶν. Σημαντικὴ ἐπίσης ἐργασία διεξάγεται διὰ τὴν ἐπισήμανσιν τῶν ἀκριβῶν θέσεων τῶν διαφόρων πρωτεϊνῶν τοῦ ὀρροῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰ κύτταρα τοῦ σώματος. Εἰδικὰ ἀντισώματα ἀπὸ ὀρρὸν κουνελιοῦ διοκρινόμενα χάρις εἰς βαφὴν φθορισμοῦ τεποθετοῦνται ἐπάνω εἰς τμήματα ἱστῶν ἢ κηλίδας αἵματος ρευματοπαθῶν. Ἡ ἀκριβὴς θέσις μιᾶς συγκεκριμένης πρωτεΐνης δύναται τότε νὰ ἐξακριβωθῇ μὲ περιθώριον ἑνὸς χιλιοστοῦ τοῦ χιλιοστομέτρου διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως μικροσκοπίου φθορισμοῦ ἐφωδιασμένου μὲ ὑπεριώδεις ἀκτῖνας.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ μελέται θὰ βοηθήσουν ὥστε νὰ καταστῇ τελικῶς ποῖος εἶναι ὁ ρευματικὸς πα[illegible]

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 22/12/1963